

Sygn. akt V ACa 479/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie V Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SA Ewa Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA Przemysław Kurzawa

SO (del.) Elżbieta Wiatrzyk-Wojciechowska

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Szmit

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. A. (1)

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 16 października 2018 r., sygn. akt II C 1123/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punkcie pierwszym w części w ten sposób, że zamiast ustawowych odsetek od dnia 16 października 2018 roku zasądza ustawowe odsetki za opóźnienie;**

b) **w punkcie trzecim w ten sposób, że zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz M. A. (1) kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) złotych ustawowe odsetki od 26 września 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetki ustawowe za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do 15 października 2018 roku i od kwoty 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące) złotych ustawowe odsetki od 1 października 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetki ustawowe za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do 15 października 2018 roku;**

II. **zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz M. A. (1) kwotę (...) (cztery tysiące dziewięćset dziewięćnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Elżbieta Wiatrzyk-Wojciechowska Ewa Kaniok Przemysław Kurzawa

Sygn. akt V ACa 479/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 października 2013 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w Ł., M. A. (1) wniosła o zasądzenie kwoty 70 000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za utratę zdrowia, doznaną krzywdę, ból i cierpienie, będące konsekwencją wypadku komunikacyjnego z dnia 29 maja 2010 roku, wraz z odsetkami ustawowymi

liczonymi od kwoty 48 000 zł od dnia 26 września 2011 roku do dnia zapłaty, zasądzenie kwoty 6000 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty utraconych dochodów z tytułu pracy zarobkowej za okres od 1 czerwca 2010 roku do 30 września 2010 roku, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następującego po zgłoszeniu roszczenia pismem z dnia 28 marca 2012 roku do dnia zapłaty, ustalenie istnienia odpowiedzialności (...) Spółka Akcyjna w Ł. za ewentualną dalszą szkodę, mogącą się ujawnić w przyszłości u M. A. (1), w związku z wypadkiem z dnia 29 maja 2010 roku oraz zasądzenie kosztów procesu.

(...) Spółka Akcyjna w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od M. A. (1) kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 16 października 2018 roku Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz powódki M. A. (1) kwotę 70 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2018 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia; w punkcie drugim ustalił istnienie odpowiedzialności pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. za ewentualną dalszą szkodę mogącą się ujawnić w przyszłości u powódki M. A. (1) w związku z wypadkiem z dnia 29 maja 2010 roku; w punkcie trzecim oddalił powództwo w pozostałej części; w punkcie czwartym zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz powódki M. A. (1) kwotę 5 398,56 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w punkcie piątym nakazał pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie kwotę 3 284,92 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych; w punkcie szóstym nakazał zwrócić powódce M. A. (1) kwotę 718,44 zł uiszczoną tytułem zaliczki na poczet kosztów dowodu z opinii biegłego.

Z ustaleń faktycznych, jakie legły u podstaw tego rozstrzygnięcia wynika, że dniu 29 maja 2010 roku w miejscowości S., na drodze (...), doszło do wypadku, w którym poszkodowana została powódka, jako pasażerka motocykla K. o numerze rejestracyjnym (...), którego posiadaczem i kierowcą był M. A. (2) (mąż powódki), posiadający ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie, na podstawie umowy ubezpieczenia, potwierdzonej polisą OC nr (...). W następstwie przedmiotowego wypadku, tj. przewrócenia się w/w motocykla, podczas pobytu w Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. w dniach 29 maja - 1 czerwca 2010 roku, u powódki stwierdzono złamanie kompresyjne trzonu kręgu L2 i L3. rozkawałkowanie trzonu L3 z przednim przemieszczeniem odłamów kostnych, tylnym dokanałowym przemieszczeniem tylnej krawędzi trzonu, złamanie górnej blaszki granicznej trzonu L2 z przemieszczeniem fragmentu kostnego przedniej górnej krawędzi trzonu do przodu. Po konsultacji neurochirurgicznej powódka została przewieziona do Oddziału Urazów Kręgosłupa (...) w K., gdzie przebywała do 9 czerwca 2010 roku. Podczas pobytu w w/w palcówce medycznej powódce wykonano serię specjalistycznych badań, zastosowano leczenie farmakologiczne, a także rozpoznano u powódki stłuczenie okolicy kolana lewego. W dniu 2 czerwca 2010 roku powódka przeszła leczenie operacyjne, tj. stabilizację transpedikularną Th12, L1, L2, L3, L4, poprzez wkręcenie specjalnych śrub w w/w trzony kręgosłupa. Po zakończeniu leczenia powódce zalecono noszenie gorsetu oraz dalsze leczenie w poradni neuroortopedycznej. Badanie lekarskie wykazało także pęknięcie łąkotki przyśrodkowej. W okresie od dnia 23 sierpnia do dnia 3 września 2010 roku powódka uczęszczała na zabiegi fizjoterapeutyczne na stłuczone kolano.

M. A. (1) w chwili wypadku miała 31 lat, była energiczną, młodą kobietą, aktywną zawodowo. Przez okres 4 miesięcy po wypadku powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim i wymagała opieki osób trzecich, gdyż nie radziła sobie z czynnościami życia codziennego i wymagała pomocy przy takich czynnościach jak higiena osobista, przygotowywanie posiłków, karmienie, ćwiczenia rehabilitacyjne. Powódka odczuwała bardzo silne dolegliwości bólowe, dlatego większość czasu była zmuszona spędzać w pozycji leżącej. Ze względu na obrażenia po wypadku i śruby w kręgosłupie powódka zmuszona była odwlec decyzję o zajściu w ciążę, którą planowała wspólnie z mężem. Przez kilka miesięcy po wypadku powódka była wyłączona z aktywnego spędzania czasu. U powódki pozostał silny uraz psychiczny, związany z przedmiotowym wypadkiem. Odczuwa silny lęk i obawy przed jazdą zarówno motocykłem jak i samochodem. Od czasu wypadku ma utrudnione przemieszczanie się samochodem jako pasażer. Jedynie w pozycji leżącej nie skarży się na wzmożone napięcie i niepokój. W pozycji siedzącej lęki nasilają się wraz z ilością samochodów na ulicy. Dodatkowym elementem wzmagającym lęki powódki jest zamieszanie na jezdni - jest wtedy niespokojna, spięta, krzyczy lub automatycznie łapie za rękę osobę siedzącą obok. Te objawy ograniczają powódce komfort podróżowania samochodem, uniemożliwiają jazdę motocyklem. Powódka wpada w panikę, czując zagrożenie

nawet jeżeli w rzeczywistości go nie ma, co w konsekwencji ogranicza powódce zaufanie do siebie samej. Doświadczane dolegliwości bólowe ograniczają powódkę w zakresie fizycznym.

Do dziś M. A. (1) odczuwa następstwa wypadku komunikacyjnego z powodu metalowej płytki wstawionej w kręgosłup. Nawet po niewielkim wysiłku odczuwa skurcze mięśni i napięcia nerwowe okolic kręgosłupa, promieniujące na pośladek po lewej stronie. Z uwagi na swój stan zdrowia była zmuszona zrezygnować z niektórych czynności zawodowych oraz do zmiany stanowiska pracy. Wynagrodzenie powódki po wypadku nie zmieniło się. Obecnie nie jest pod stałą opieką lekarską, lecz ma problemy z błędnikiem, co lekarz laryngolog wiąże z przedmiotowym wypadkiem.

Przebyte przez powódkę leczenie operacyjne, na skutek obrażeń doznanych podczas przedmiotowego wypadku skutkowało, z punktu widzenia ortopedycznego, 25% uszczerbkiem na zdrowiu powódki. Usztywnienie kręgosłupa spowodowane zostało zabiegiem operacyjnym stabilizującym złamane odcinki kręgosłupa. Obrażenia oraz sposób leczenia operacyjnego był znacznym obciążeniem organizmu, upośledzającym stan zdrowia powódki. Powódka nadal wymaga systematycznej rehabilitacji specjalistycznej, ukierunkowanej na utrzymanie gorsetu mięśniowego, stabilizującego uszkodzony odcinek kręgosłupa.

Sąd Okręgowy ustalił, że pismem z dnia 4 listopada 2010 roku, reprezentowana przez (...) Sp. z o.o. w S.. M. A. (1) zgłosiła pozwanemu roszczenie o zapłatę kwoty 60 000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 29 maja 2010 roku.

Pismem z dnia 26 września 2011 roku (...)w Ł. poinformowało, iż przyznaje M. A. (1) kwotę 9 000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienie.

Pismem z dnia 13 października 2011 roku (...) w Ł. poinformowało, iż przyznaje M. A. (1) kwotę 157,10 zł tytułem odsetek ustawowych.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2012 roku (...)w Ł. poinformowało, iż przyznaje M. A. (1) kwotę 3 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienie, kwotę 1 092 zł tytułem zwrotu kosztów opieki oraz kwotę 1 070 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, tj. łączną kwotę 5 162 zł.

Sąd Okręgowy uznał, iż powódka wykazała w toku procesu, że ból oraz cierpienia fizyczne i psychiczne, jakich doznała wskutek wypadku, nie zostały w pełni zrekompensowane przez pozwanego, a wypłacona dotychczas kwota 14 319,10 zł była nieadekwatna do rozmiaru krzywdy.

Biorąc więc pod uwagę stopień uszczerbku na zdrowiu, rozmiar i zakres cierpień, jakich doznała M. A. (1), długotrwałość i dolegliwość procesu leczenia, wpływ doznanego przez nią urazu na jej życie rodzinne i osobiste, samopoczucie, właściwym zadośćuczynieniem w ocenie sądu I instancji jest kwota 70 000 zł.

Odnosnie żądania odsetek w zakresie roszczenia z tytułu zadośćuczynienia Sąd wskazał, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.). Odnosnie terminu początkowego naliczania odsetek od zasądzonej tytułem zadośćuczynienia kwoty w judykaturze istnieją rozbieżne poglądy. Sąd I instancji przychylił się do poglądu wyrażonego w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 marca 2015 r., sygn. Akt I ACa 954/14, że terminem od którego należą się odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za krzywdę, może być, w zależności od okoliczności sprawy, zarówno dzień poprzedzający wyrokowanie o zadośćuczynieniu, jak i dzień tego wyrokowania. Domaganie się odsetek od zasądzonego zadośćuczynienia od daty wezwania do zapłaty jest usprawiedliwione we wszystkich tych sytuacjach, w których krzywda pokrzywdzonego istniała i była już znana w tej właśnie chwili. Istotne jest przy tym nie tylko to, czy dłużnik znał wysokość żądania uprawnionego, ale także to, czy znał lub powinien znać okoliczności decydujące o rozmiarze należnego od niego zadośćuczynienia. Uwzględniając powyższe o terminie, od którego należy naliczać odsetki decyduje także kryterium oczywistości żądania zadośćuczynienia. Powódka wystąpiła do ubezpieczyciela o zapłatę konkretnej kwoty już pismem z dnia 4 listopada 2010 roku. Ubezpieczyciel przyznał jej zadośćuczynienie w

ustalonej przez siebie wysokości decyzjami z dnia 26 kwietnia 2011 roku oraz z dnia 20 kwietnia 2012 roku. Z tych względów Sąd uznał, że żądanie odsetek od dnia 26 września 2011 roku nie jest zasadne i orzekł o odsetkach od dnia wydania wyroku, tj. od dnia ustalenia rozmiaru krzywdy powódki.

Zdaniem sądu I instancji nie zasługiwało na uwzględnienie powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 6 000 zł, tytułem odszkodowania obejmującego koszty utraconych dochodów z tytułu pracy zarobkowej za okres od 1 czerwca 2010 roku do 30 września 2010 roku, wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia następującego po zgłoszeniu roszczenia.

W oparciu o art. 189 k.p.c. Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego za mogące się ujawnić w przyszłości skutki wypadku, jakiemu uległa powódka w dniu 29 maja 2010 roku, zważywszy na 25% uszczerbek na zdrowiu powódki wciąż obecne problemy neurologiczne powódki, nieuwzględnienie powództwa w tym zakresie mogłoby skutkować w przyszłości przedawnieniem ewentualnych roszczeń, mimo iż miałyby one związek z wypadkiem.

Biorąc pod uwagę ostateczny wynik sprawy oraz uwzględniając charakter roszczenia o zadośćuczynienie, którego wysokość przede wszystkim zależy od uznania i oceny sądu, pozwanego należy uznać za stronę przegrywającą sprawę. Dlatego na podstawie art. 100 zdanie 2 k.p.c. Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu na rzecz powódki w łącznej kwocie 5 398,56 zł. Nadto, Sąd nakazał zwrócić powódce kwotę 718,44 zł uiszczoną tytułem zaliczki na poczet kosztów dowodu opinii biegłego, zgodnie z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając go w części tj. w punkcie III, zarzucając naruszenie:

1. art. 14 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zw. z art. 481 k.c. i art. 455 k.c. poprzez przyjęcie, że odsetki ustawowe oraz odsetki ustawowe za opóźnienie należne od przyznanej kwoty tytułem zadośćuczynienia naliczane winny być od daty wyrokowania, a nie z upływem 30 dni od dnia zgłoszenia pozwanemu szkody, co doprowadziło do wydania orzeczenia, w którym powódka pozbawiona jest odsetek od przyznanej kwoty zadośćuczynienia;
2. art. 481 k.c. i art. 455 k.c. poprzez zasądzenie odsetek ustawowych, podczas, gdy od zasądzonej kwoty powinny być zasądzone odsetki ustawowe za opóźnienie.

Naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy:

3. art. 233 k.p.c. poprzez pominięcie przez Sąd pierwszej instancji decyzji pozwanego z dnia 13.10.2011 r., w której pozwany przyznał powódce kwotę 157,10 zł tytułem odsetek ustawowych od kwoty 9 000 zł za okres od dnia 08.08.2011 r. do dnia 26.09.2011 r., w konsekwencji czego powódce przyznano odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w decyzji, ale nie w wyroku, co doprowadziło do niejednolitego stanu prawnego rzeczy oraz wydania wyroku zasądającego odsetki ustawowe od dnia wyrokowania.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od Pozwanego (...) S.A. na rzecz Powódki M. A. (1) ustawowych odsetek od kwoty 48.000 zł począwszy od dnia 26.09.2011 r. do dnia 31.12.2015 r. i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od kwoty 22.000 zł do dnia 31.12.2015 r. i odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja jest zasadna i pociąga za sobą zmianę zaskarżonego wyroku na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne.

Apelacja sprowadza się do kwestionowania przyjętej przez sąd I instancji daty wymagalności roszczenia i w związku z tym daty, od której dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego. Powyższą kwestię reguluje art. 817 k.c. Zgodnie z § 1 tego artykułu ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zaś zgodnie z § 2 art. 817 k.c., gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Sąd I instancji naruszył w/w przepis poprzez jego niezastosowanie.

Jak ustalił sąd I instancji, powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi pismem z dnia 4 listopada 2010 roku domagając się wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 60.000 zł. Decyzją z 26.09.2011r. pozwany przyznał powódce z tego tytułu kwotę 9000 zł. Pozwany nie wykazał, że okoliczności istniejące w dniu 26.9.2011r. uzasadniały przyznanie powódce tytułem zadośćuczynienia jedynie kwoty 9000 zł. oraz, że wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia wysokości świadczenia adekwatnego do zakresu doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych okazało się niemożliwe w okresie od daty zgłoszenia szkody tj. od 4.11.2010r. do daty wydania decyzji tj. do 26.09.2011r. a więc przez okres ponad 10 miesięcy.

Powódka doznała szkody już w chwili zaistnienia wypadku komunikacyjnego tj. 29 maja 2010r. Podczas pobytu w Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. w dniach 29 maja - 1 czerwca 2010 roku, u powódki stwierdzono złamanie kompresyjne trzonu kręgu L2 i L3. rozkawałkowanie trzonu L3 z przednim przemieszczeniem odłamów kostnych, tylnym dokanałowym przemieszczeniem tylnej krawędzi trzonu, złamanie górnej blaszki granicznej trzonu L2 z przemieszczeniem fragmentu kostnego przedniej górnej krawędzi trzonu do przodu. W dniu 2 czerwca 2010 roku powódka przeszła leczenie operacyjne, tj. stabilizację transpedikularną Th12, L1, L2, L3, L4, poprzez wkręcenie specjalnych śrub w w/w trzony kręgosłupa. W okresie od dnia 23 sierpnia do dnia 3 września 2010 roku uczęszczała na zabiegi fizjoterapeutyczne na stłuczone kolano. Po tym terminie stan jej zdrowia był ustabilizowany.

Pozwany z chwilą zgłoszenia szkody miał obowiązek podjęcia czynności niezbędnych do ustalenia wysokości należnego powódce zadośćuczynienia i czynności takie podjął. Mimo tego przyznał powódce kwotę rażąco zaniżoną, nie spełniającą kryteriów z art. 445 par. 1 k.c.

Przyznanie kwoty nieodpowiedniej do zakresu doznanej przez powódkę krzywdy pomimo obiektywnej możliwości ustalenia okoliczności niezbędnych dla ustalenia zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości, uzasadnia ocenę, że pozwany co najmniej od dnia 26.09.2011r. popadł w opóźnienie z zapłatą na rzecz powódki kwoty 48.000 zł., powódka może więc, zgodnie z art. 481 § 1 k.c. żądać od tej daty ustawowych odsetek chociażby na skutek opóźnienia dłużnika nie poniosła żadnej szkody.

Od kwoty 22000 zł. ustawowe odsetki należą się powódce od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 1 października 2013r. albowiem w pozwie rozszerzyła żądanie w porównaniu do żądania zgłoszonego ubezpieczycielowi w piśmie z 4.11.2010r.

Ponieważ od dnia 1.01.2016r. funkcję odsetek ustawowych przejęły odsetki ustawowe za opóźnienie, od tej daty należą się powódce odsetki ustawowe za opóźnienie, o czym orzekł Sąd Apelacyjny uwzględniając apelację powódki w tym zakresie w całości.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu wyrażoną w art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. Sąd uwzględnił koszty wskazane przez powódkę w spisie kosztów tj. 17 zł. tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 2202 zł. tytułem opłaty od apelacji i 2700 zł. tytułem kosztów wynagrodzenia

pełnomocnika procesowego. Sąd Apelacyjny nie uwzględnił opłaty skarbowej od pełnomocnictwa substytucyjnego ponieważ zgodnie z art. 98 par. 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata. Sąd nie uwzględnił także ujętego w spisie kosztów podatku VAT, gdyż zgodnie z par. 2 pkt 5 w zw. z par.10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie 44.030,80 zł. stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika wynosi 2700 zł. i brak jest podstaw do przyjęcia, że jest to stawka netto oraz, że w okolicznościach niniejszej sprawy niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności czas poświęcony na przygotowanie się do prowadzenia sprawy uzasadnia podwyższenie stawki minimalnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Przemysław Kurzawa Ewa Kaniok Elżbieta Wiatrzyk - Wojciechowska